

BIULETYN KOWIEŃSKI

WILBI

WILEŃSKIE BIURO INFORMACYJNE (WILBI) ZAMKOWA 3—3.

Nr.

Wilno, dnia 12 lutego 1930 roku.

230.

Treść numeru:

I. ZAGADNIENIA POLITYKI ZAGRANICZNEJ.

	Dział.	Str.
1. Antylitewska organizacja Niemców kłajpedzkich w Niemczech.- K r o n i k a .	I.	1.
2. Dokoła procesu Pleczkajtisa.-	"	1.
3. Litwini w Estonji.-	"	1.

II. ZAGADNIENIA GOSPODARCZE.

4. Narada kupców i przemysłowców litewskich przed konferencją celną w Genewie.- K r o n i k a .	II.	1.
5. Rozważanie łotewskiego kontrprojektu układu handlowego.-	"	1.
6. Dokoła zmniejszenia cła na owoce zagraniczne.-	"	1.

III. ZAGADNIENIA POLITYKI WEWNETRZNEJ I ŻYCIA SPOŁECZNE.

7. Sprawy wewnętrzne.-	III.	1.
8. "Lietuvos Žinios" o organizacji partvj.- K r o n i k a .	"	2.
9. Proces prof. Voldemarasa.-	"	2.
10. Agitacja komunistyczna.-	"	2.
11. Syndykat towarzystw ubezpieczeniowych.-	"	2.
12. Odczyty prof. Voldemarasa w uniwersytecie.-	"	2.

-----000000 § 000000-----

§

I.ZAGADNIENIA POLITYKI ZAGRANICZNEJ.

Antylitowska organizacja Niemców kłajpedzkich w Niemczech.

ELTA podaje, iż "Deutsche Allgemeine Zeitung" w Nr-ze z dnia 7-go lutego 1930 r. pisze, że w Niemczech ostatnio zaczęła się przejawiać niezwykła czynność Kłajpedczan. Powstało już 16 grup w różnych dzielnicach Niemiec. Obecnie powstaje nowy związek Kłajpedczyków w Hanowerze. Ta wielka ruchliwość Kłajpedczyków daje się wytłumaczyć wielką energią prezesa berlińskiego Związku Kłajpedczyków, Elżbiety Brönnner Kerpner. Związek berliński liczy około tysiąca członków. Należy do niego również wielu Niemców z innych dzielnic, których obchodzi interes kraju Kłajpedzkiego. Oprócz tego, w Berlinie zorganizowała się grupa młodzieży, którą według pisma, "z dumą nosi białą tarczę z czarnym krzyżem krzyżackim".

Podczas zebrania berlińskiego związku Kłajpedczan, p.Brönnner K. w swej mowie powitalnej wskazała na mylną politykę Niemiec względem Kłajpedczan. Jej zdaniem, nie należałoby zmuszać Kłajpedczan do pozostawania w ojczyźnie, jeżeli chcą oni na stałe przenieść się do Niemiec. Rząd niemiecki chce, aby Niemcy zostali w Kłajpedzie i popierali tam tendencję niemiecką. Wszelako, zdaniem prezeski, nie wyda to dobrych rezultatów. Przeciwnie, należałoby stosować w stosunku do Kłajpedczan jaknajwiększe ulgi, aby mogli oni przyjechać do Niemiec i tu zaczerpnąć nowej odwagi do ciężkiej walki o byt kraju litewskiego.

Po mowie prezeski, przemawiał inny członek zarządu związku Kłajpedczan, Schubert, który w imieniu młodych Kłajpedczan złożył sprawozdanie z hasłem: "Chcemy zpowrotem do Niemiec".-

D o k o ł a p r o c e s u P l e c z k a j t i s a . Z Insterburga donoszą, iż w sprawie Pleczkajtisa i jego towarzyszy będzie przewodził prezes sądu krajowego Langenickel. Na ławie oskarżonych zasiadają: Hieronim Pleczkajtis z Wilną, robotnik Antoni Dauksza z Wilną, robotnik Piotr Zalenka z Suwałk, robotnik Albin Skamajtis z Suwałk, urzędnik pocztowy Józef Filipowicz z Wilna i robotnik Piotr Krauscenka z Gendyn. Oskarżeni zostają pociągnięci do odpowiedzialności z artykułów kodeksu karnego, przewidujących sankcje karne za uchybienie przepisom paszportowym, ustawie o broni palnej i amunicji i ustawie o przestępczym, niebezpiecznym dla społeczeństwa, użyciu materiałów wybuchowych. Na rozprawę sądową zostało zawiadzanych 17 świadków, dwóch znawców wojskowych, jeden ekspert-chemik i, jako tłumacz, inspektor rządowy Ludzuweit z Gumbin. Oskarżonego Pleczkajtisa broni adwokat Falta, pozostałych oskarżonych - adwokat dr. Dommasz.- Adwokat Pleczkajtisa w swej mowie wskaże na tę okoliczność, iż bomby, które on wiozł na terytorjum Niemiec, były przeznaczone jedynie dla prof.Voldemarasa, chociaż sam Pleczkajtis nie mówił o tem podczas dochodzenia.-

L i t w i n i w E s t o n j i . W Estonji znajduje się około 80 Litwinów. Są to przeważnie uchodźcy z czasów wojny, którzy z małymi wyjątkami zajmują się pracą fizyczną. Około 6-70 Litwinów mieszka w Tallinie. Prawie wszyscy oni pracują w fabrykach albo w porcie. Reszta mieszka na prowincji. Litwini tallińscy zorganizowali towarzystwo, na którego czele stoi p.Cerpiński. Przy towarzystwie istnieje sekcja kobiet, z Aleksandrą Gelutisową na czele, która jest żoną sekretarza poselstwa litewskiego.-

COMMUNICATIONS SECTION

TO: [Illegible] FROM: [Illegible]

[Illegible body text]

[Illegible body text]

[Illegible body text]

[Illegible body text]

II.ZAGADNIENIA GOSPODARCZE.

Narada kupców i przemysłowców litewskich przed konferencją celną w Genewie.

Na początku lutego r.b. odbyła się w kowieńskiej Izbie Handlowej wielka narada miejscowych kupców i przemysłowców z delegacją litewską, która udaje się do Genewy na konferencję celną. M. inn., w naradzie wzięli udział: dyrektor departamentu ekonomicznego ministerstwa spraw zagranicznych Ginejtis, przedstawiciel ministerstwa skarbu p.Garszwo, dr.Karwelis, przedstawiciel kłajpedzkiej Izby Handlowej dr.Schreiber, dyrektor Izby Rolniczej p.Tallat - Kiełpsza oraz liczni przedstawiciele kupców i przemysłowców, w tem pp. Tilmann, Sandler i Rogiński. Naradzie przewodniczył prezes Izby Handlowej, inż.Dobkiewiczius. Otwierając naradę, powiadomił on zebranych, iż rząd postanowił wziąć udział w konferencji "rozejmu celnego", jaka 17-go lutego odbędzie się w Genewie. Wniósł on, aby zebranie przystąpiło do rozważenia kwestji, czy przyłączenie się do projektowanego "rozejmu celnego" korzystne jest dla gospodarki litewskiej.

Dr.Schreiber przypuścił, iż na konferencji wyniknie różnica zdań między starymi przemysłowcami i młodymi państwami, które są w mniejszym stopniu uchrześliwione. Ponieważ konferencja ma zażmier stabilizować taryfę celną na 2 - 3 lata, trudno przewidzieć, czy przemysł litewski w ciągu tego czasu będzie mógł wytrzymać konkurencję ze strony zagranicy bez odpowiednich ceł ochronnych. W imieniu kłajpedzkiej izby handlowej mówca zaproponował wypowiedzieć się przeciwko projektowanej konwencji. Należy jedynie śledzić za jej biegiem i wynikami.

Po przemówieniu d-ra Schreibera, wystąpił inż.Głodenis, który również wypowiedział się przeciwko rozejmowi celnemu. Zdaniem jego, przyłączenie się do projektowanej konwencji może pogrzebać istniejące w Litwie młode przedsiębiorstwa przemysłowe i zahamować wzrost nowych. Litwa ma możliwość założenia fabryk kauczuku, własnnych wyrobów ze szkła, cukrowni, papierni i innych. O ile przyłączenie się do konwencji jest niezbędne, musi Litwa poczynić pewne zastrzeżenia, aby pod względem ekonomicznym nie stała się kolonią krajów przemysłowych.

P.Rahtuszka wskazał, iż Litwa znajduje się w szczególnych warunkach w związku z zatargiem z Polską. Gdy przyjdzie do zawarcia umowy handlowej z Polską przy rozejmie celnym, wówczas wypadnie dokonać całego przewrotu w litewskiej polityce celnej.

Wszystkie wyrażone opinie mają służyć za materiał dla delegacji, która wyjeżdża do Genewy.-

Rozważanie łotewskiego kontrprojektu układu handlowego. Jak podaje "Idische Stimme", w najbliższych dniach izba handlowa przystąpi do rozważania kontrprojektu umowy handlowej, jaki rząd łotewski przesłał rządowi litewskiemu. Projekt łotewski wymienia towary, dla których Łotwa prosi o ulgi w taryfie celnej.-

Dokoła zmniejszenia cła na owoce zagraniczne. W ostatnich dniach izba handlowa przesłała ministerstwu skarbu prośbę o zmniejszenie taryfy celnej na owoce, które sprowadzane są z zagranicy. Izba handlowa projektuje wprowadzenie podwójnej taryfy: wyższej podczas sezonu owoców krajowych i - niższej, w czasie gdy brak tych owoców. Co do propozycji konkretnych, izba proponuje, aby cło na pomidory ustalono w wysokości 30 centów za kilo, na jabłką, gruszki i winogrona - 75 ct. za kilo.-

[Faint, illegible text at the top of the page, possibly a header or title area.]

[A large section of faint, illegible text, possibly a list or a series of entries.]

[Another large section of faint, illegible text, continuing the list or entries.]

[The bottom section of faint, illegible text, possibly concluding the list or entries.]

III.ZAGADNIENIA POLITYKI WEWNETRZNEJ
I ZYCIE SPOLECZNE.

S p r a w y w e w n ę t r z n e .

"Memeler Dampfboot" Nr.32 z dn.7.II.1930 r.

W dniu 21 stycznia r.b. ukazał się w "Lietuvos Aidasi" sensacyjny artykuł, w którym niedwuznacznie wskazywano na to, że doktryna faszystowska poniosła na Litwie klęskę z powodu niemożności znalezienia na Litwie człowieka równej miary z Mussolinim. Można by mówić najwyżej o fermentacyjnym procesie faszystowskim na Litwie. "Lietuvos Aidasa" podnosi dalej w artykule, że konstytucją, jak również wybory do sejmu, wraz z wyborami prezydenta państwa, zostaną jeszcze w roku bieżącym przeprowadzone.

Powyższy artykuł urzędówki litewskiej wywołał w tutajszych sferach politycznych, zwłaszcza zaś w partjach opozycyjnych, wrażenie zapowiedzi nowej ery w litewskiej polityce wewnętrznej. Wywody "Lietuvos Aidasa" zdawały się wskazywać na to, że w miarodajnych sferach dąży się do znalezienia wyjścia z obecnej niewyraźnej sytuacji. Prezydent Smetona i premier Tubelis również niejednokrotnie podkreślali, że się dążyć będzie stopniowo do przeprowadzenia konstytucji.

W związku z tem wszystkim wydaje się rzeczą dziwną, a nawet więcej niż dziwną, że dotychczasowy redaktor naczelny "Lietuvos Aidasa", p.Gustajnis, bezpośrednio po opublikowaniu wzmiankowanego artykułu "wyjechał na urlop" do Włoch, zaś redaktorem pisma został generalny sekretarz partji tautiników, p.Žukas. Niewiadomo, czy p.Gustajnis na stanowisko swe powróci. Zależać to będzie zapewne od tego, jakie "wrażenia" odniesie ze swej podróży po Włoszech. Zmiana personalna w kierownictwie "Lietuvos Aidasa" wywiera już swój wpływ na duch artykułów wstępnych. Tak np., dymisja dyktatora hiszpańskiego oświecona została przez "Lietuvos Aidasa" w sposób mocno się różniący od tonu, w jakim był utrzymany artykuł wstępny z 21-go stycznia. Urzędówka znowu zaczyna dyktaturę usprawiedliwiać. Nie słychać też więcej o wyborach do sejmu ani też o wyborze prezydenta państwa. Inne oznaki również wskazują na to, że na Litwie nastąpi zwrot raczej w prawo, aniżeli w lewo. Tak więc, dyrektor departamentu ochrony obywatelskiej w ministerstwie spraw wewnętrznych, p.Staszkievicius, który po ustąpieniu Voldemarasa zajmował również stanowiska dyrektora policji kryminalnej, z tego ostatniego stanowiska ustąpił. Następcą jego został komendant Łelszewski pułk.Rustejka. P.Sznejdraitis, dotychczasowy kierownik I oddziału policji kryminalnej, uzyskał awans. Był referent policji przy Ministerstwie spraw wewnętrznych, p.Gosztaktas, który po dymisji Voldemarasa przeniesiony został do Kłajpedy jako szef policji granicznej, powrócił obecnie na dawne swe stanowisko. Szefem kancelarji w ministerstwie rolnictwa został student Uljanskis. Według informacji "Lietuvos Zinios", był Uljanskis współpracownikiem skrajnie prawicowego pisemka "Tautos Kelias".

Nastąpiły również liczne zmiany w składzie personalnym naczelników powiatów. Cały szereg urzędników, którzy po ustąpieniu Voldemarasa zostali wydalenii, względnie urlopowani, otrzymali nowe nominacje. Rozporządzeniem ministra spraw wewnętrznych dotychczasowy referent policji, pułk.Siderawicius, mianowany został naczelnikiem powiatu Kowieńskiego. Rozporządzenie komendanta kowieńskiego o obowiązku zgłaszania wszelkich publicznych czy prywatnych zebrań na dwa tygodnie przedtem u naczelnika powiatu, nie świadczy bądźco-bądź o zbyt ścisłym przestrzeganiu swobody zebrań, zagwarantowanej przez konstytucję. Wszystko to świadczy niewątpliwie o tem, że poruszenie sprawy bankructwa faszyzmu na Litwie nie jest w sferach miarodajnych mile widziane. Wynika to zresztą ze stanowiska partyj litewskich, zwłaszcza zaś z ostrej opozycji grup chrześcijańsko-demokratycznych przeciwko obecnemu rządowi. Pragnie on przeto za wszelką cenę, chociażby nawet za cenę przesunięcia się jeszcze bardziej w prawo, przy władzy się utrzymać.-

"Lietuvos Žinios" o organizacji partyj.

"Lietuvos Žinios" Nr.33 z dn.10.II.1930 r. Art.p.t."Partja

i "partja". Streszczenie:

Nasza prasa często pisała przeciwko partjom. Dowodziła, iż prowadzą one demagogiczną agitację i dążą do ciągnięcia zysków ze skarbu państwa. Na dowód przytaczano "działalność handlową grupy chrześcijańskiej demokracji i cele jej "polityki".

Są to naturalnie rzeczy zasługujące na podkreślenie. Demagogja i obietnice były ze strony niektórych partyj, jednak powoli się zmniejszały. Jeszcze jedne-dругie wybory - i demagogja nie istniałaby. Mylą się jednak ci, którzy chcą to naprawić w drodze zakazu organizowania się, szczególnie gdy się czuje, że i to również robi się w sposób demagogiczny. Demagogja jest pojęciem, które bardzo szeroko można zastosować. Więcej przekonujące i ściślejszego argumenty przeciwnika można również nazwać demagogją. A więc i słowo "demagogja" można używać w celach wyłącznie demagogicznych. Prasa prawicową, prowadząc w alkę z partjami, postępuje nieuczciwie. Nie wszystkie partje sięgają do skarbu państwa. Są naturalnie "partje", które obejmując władzę, zaraz zaczynają szukać w szufladach. Najczęściej taka partja za środki państwa zaczyna organizować swe oddziały, jej urzędnicy podczas wyborów otrzymują urlop i jadą na agitację. Stwarza się etaty rewizorów, którzy jeżdżąc, prowadzą agitację, zakładają oddziały, wygłaszają sprawozdania polityczne i t.d. Oprócz tego, w preliminarzu wydatków państwa figurują sumy przeznaczone na niewyraźne cele społeczne, które usiłuje zagarnąć "partja" dla bliskich jej organizacyj. W tymże preliminarzu wydatków często figurują wielkie sumy dla różnych ministrów, na tajne sprawy. I sum tych "partje" biorą na swe potrzeby. W ten sposób niektóre partje rządzące prędko się rozwijają, zaczynają wydawać mnóstwo pism, utrzymują agitatorów, organizują ~~mas~~ demonstracyjne kongresy i t.d. Udzielają, przwilejów, koncesyj i otrzymują za to procenta. Z niczego powstają "partje" i pod opieką wysokich urzędników zaczynają "szeroką" działalność.

Spółeczeństwu powinno być udzielone prawo w drodze wyborów do sejmu wypowiedzieć się, jaką partję uważa ono za pożyteczną dla spraw kraju.-

Proces prof. Voldemarasa. Sąd okręgowy w Kownie wkrótce rozważy skargę apelacyjną J.Gabrysa przeciwko prof.Voldemarasowi, którego J.Gabrys oskarża o oszozerstwo. Jest to dalszy ciąg sprawy, jaka się toczyła w roku 1926 między J.Gabrysem, a prof.Voldemarasem o to, iż prof.Voldemaras nazwał go w jednym ze swych artykułów - szpiegiem niemieckim. Gabrys w 1927 r. opuścił Litwę i zamieszkał w Szwajcarii. Istnieją dane, iż w biuletynie, wydawanym w Szwajcarii, Gabrys nawymyślał również ze swej strony Voldemarasowi. Obecnie Gabrys za pośrednictwem swego pełnomocnika znosi skargę apelacyjną od wyroku sędziego pokoju w 1926 r. Termin rozważania sprawy nie jest jeszcze ustalony.-

Agitacja komunistyczna. W końcu stycznia w Krożach na wszystkich rogach ulic zostały rozrzucone proklamacje komunistyczne.-

Syndykat towarzystw ubezpieczeniowych. W Kownie odbywają się narady między towarzystwami ubezpieczeniowymi w sprawie zorganizowania syndykatu.-

Odczyty prof. Voldemarasa w uniwersytecie. W najbliższej przyszłości prof.Voldemaras zamierza wygłosić w uniwersytecie litewskim cykl odczytów o epoce Witolda Wielkiego.-

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher.